

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 9Co/295/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7512210975
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 06. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7512210975.2

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Bodnárovej a sudkýň JUDr. Táne Veščičikovej a JUDr. Dany Popovičovej v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko s.r.o., IČO: 35 724 803, so sídlom v Bratislavke, Pajštúnska 5, zast.: TOMÁŠ KUŠNÍR s.r.o., IČO: 36 613 843, advokátska kancelária so sídlom v Bratislave, Pajštúnska 5, proti žalovaným: 1/ O. P., K.. XX.XX.XXXX, O. O. XX a 2/X. P., K.. XX.XX.XXXX, O. O. XX, o 16.000,65 eura s prísl., o odvolaní Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov, Važecká 16, IČO: 42 176 778, proti uzneseniu Okresného súdu Košice - okolie, č.k. 17C/338/2012 - 181 z 03.02.2016

rozhodol:

Z r u š u j e uznesenie v napadnutej časti, vo výroku o povinnosti Združenia na ochranu občana spotrebiteľa HOOS zaplatiť žalobcovi trovy konania spoločne a nerozdielne so žalovanou a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) uznesením uložil žalovanej a vedľajšiemu účastníkovi spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi na účet jeho právneho zástupcu trovy konania v sume 667,75 eur do 3 dní po právoplatnosti uznesenia.

2. Rozhodol tak o trovách konania po právoplatnosti rozsudku vo veci samej, ktorým konanie voči žalovanému v 1. rade bolo zastavené z dôvodu straty spôsobilosti byť účastníkom konania (žalovaný v 1. rade 21.07.2014 zomrel) a žalovaná v 2. rade bola zaviazaná zaplatiť žalobcovi 9.823,76 eur s prísl. a to rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie č.k. 17C/338/2012 - 125 z 03.02.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Košiciach 2Co/622/2014 - 173 zo dňa 30.9.2015.

3. Vychádzajúc z výsledku konania súd konštatoval, že žalobca bol čiastočne v konaní úspešný, preto, vychádzajúc z § 142 ods. 1, 2 O.s.p., určil pomer úspešnosti žalobcu 22,80 % uplatnených trov. Keďže trovy konania pozostávali zo zaplateného súdneho poplatku vo výške 960,- eur a trov právneho zastúpenia 3.075,26 eur, z čoho 22,80 % predstavuje čiastku 218,88 eur (súdny poplatok) a 448,87 eur (trovy právneho zastúpenia), čo je spolu 667,75 eur, zaviazal žalovanú v 2. rade a Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS túto sumu zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne do 30 dní od právoplatnosti uznesenia.

4. Prihliadajúc na ust. 93 ods. 2 O.s.p. konštatoval, že nie je daný žiaden zákonný podklad pre zmenu ustálenej súdnej praxe z obdobia pred zavedením vedľajšieho účastníctva podľa § 93 ods. 2 O.s.p., ktorá zaväzovala k náhrade trov aj vedľajšieho účastníka a to solidárne s účastníkom, ktorého podporoval. Podľa názoru súdu záver, že povinnosť nahradiť trovy konania v stanovených prípadoch ťaží aj vedľajšieho účastníka, vyplýva z § 93 ods. 4 O.s.p., podľa ktorého má vedľajší účastník v konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Keďže ust. § 142 O.s.p. neviaže povinnosť nahradiť trovy konania výslovne na žalobcu či žalovaného, alebo vo všeobecnosti na účastníka, podľa záveru súdu zakladá toto ustanovenie povinnosť nahradiť trovy konania aj vedľajšiemu

účastníkovi. Vedľajší účastník hoci v konaní zostáva treťou osobou, má teda rovnaké práva a povinnosti ako účastník, ku ktorému sa pridružil. Preto pre prípad procesného neúspechu má povinnosť rovnako ako neúspešný, prípadne prevažne neúspešný účastník zaplatiť úspešnému alebo prevažne úspešnému účastníkovi náhradu trov. Preto súd uložil povinnosť prevažne neúspešnej žalovanej, ako aj vedľajšiemu účastníkovi na jej strane zaplatiť pomernú časť trov konania žalobcovi spoločne a nerozdielne.

5. Proti tomuto uzneseniu podalo dňa 26.02.2016 odvolanie Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS (ďalej len „Združenie“), a to proti výroku, ktorým mu bola uložená povinnosť nahradiť žalobcovi trovy konania spoločne a nerozdielne so žalovanou. Z dôvodu nesprávne zisteného skutkového stavu a nesprávneho právneho posúdenia veci. Navrhlo uznesenie v napadnutej časti zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie alebo uznesenie v napadnutej časti zmeniť a na náhradu trov konania ho nezaviazať. Uviedlo, že aj keby nemalo žiadne iné odvolacie námietky, už to, že ho súd zaviazal zaplatiť aj za úkony prevzatia a príprava zastúpenia a za žalobu sa mu javí byť nespravodlivé, pretože žalobca proti nemu neprevzal zastúpenie a voči nemu žalobu nepodal. Pokiaľ robil tieto úkony, nebolo na konaní nejako zúčastnené. Za ďalšiu očividnú nespravodlivosť považovalo skutočnosť, že bolo zaviazané na náhradu trov konania, aj keď vo svojom vyjadrení z 15.11.2012 namietalo presne tie podstatné námietky proti žalobe, z ktorých aj súd vychádzal, keď žalobu nad sumu 9.823,76 eur s prísl. zamietol (neplatnosť uznania dlhu, premlčanie). Malo za to, že spotrebiteľovi v rozsahu, v ktorom bol žalobcom uplatnený nárok voči spotrebiteľovi nedôvodný, pomohol na 100 % a pritom je zaviazané na náhradu trov konania. Zdôrazňovalo, že pri takomto posudzovaní náhrady trov konania by mohlo vystupovať ako vedľajší účastník na ochranu spotrebiteľa len vtedy, ak spotrebiteľ mohol byť úspešný aspoň v rozsahu 50 %. Pokiaľ by nebol úspešný, musel by za pomoc spotrebiteľovi obchodníkovi platiť. Navyše nie je so žiadnym z účastníkov v hmotnoprávnom vzťahu, nemá preto vplyv na vznik alebo plnenie nároku žalobcu. Svojím konaním nemohol ovplyvniť začatie súdneho sporu a za jeho výsledok vo veci samej nezodpovedá v zmysle povinnosti na splnenie nároku žalobcu. Priznanie náhrady trov konania považovalo za zásah do jeho majetkovej sféry, ktorý nie je odôvodnený vzťahom k nároku žalobcu a tento zásah by tak bol len postihom za plnenie povinnosti na ochranu spotrebiteľa. V tejto súvislosti poukazovalo na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín sp.zn. 6Co/837/2013, Krajského súdu Bratislava sp.zn. 9Co/308/2012, Krajského súdu Žilina sp.zn. 5Co/476/2013. Zdôrazňovalo, že mohlo by byť zaviazané na náhradu trov konania len v priamej súvislosti so svojimi úkonmi a nie spoločne a nerozdielne s účastníkom na strane ktorého vystupuje, a to aj vzhľadom na svoju povahu ako neziskovej organizácie. Zároveň sa domáhalo použitia ust. § 150 O.s.p. K odvolaniu pripojilo citované rozhodnutia.

6. Žalobca v písomnom vyjadrení k odvolaniu navrhol odvolanie odmietnuť. Uplatnil si nárok na náhradu trov právneho zastúpenia v odvolacom konaní. Citujúc ust. § 93 ods. 6 O.s.p., poukazujúc na to, že Združenie súhlas hlavného účastníka k podanému odvolaniu nepriložilo, zastáva názor, že tým nespĺnilo podmienky uvedené v citovanom ustanovení zákona. Predmetný nedostatok podľa neho nie je možné zhojiť výzvou zo strany súdu adresovanou žalovanému na vyjadrenie súhlasu s podaným odvolaním. Citujúc dôvodovú správu k bodu 4 zák. č. 353/2004 Z.z., ktorým sa mení a dopĺňa zák. č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok citujúc časť odôvodnenia v rozhodnutí NS SR sp.zn. 8Cdo/63/2013, sp.zn. 6Cdo/77/2014, sp.zn. 7Cdo/253/2014, z ktorých vyplýva, že vedľajší účastník môže podať odvolanie, resp. dovolanie len v prípadoch, ak ho zároveň podá hlavný účastník, uviedol, že podľa jeho názoru odvolanie vedľajšieho účastníka bez súhlasu hlavného účastníka je právne neúčinné a súd by ho mal ako podané neoprávnenou osobou odmietnuť.

7. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd (§ 34 Civilného sporového poriadku účinného od 01.07.2016 ďalej len „C.s.p.“) prejednal odvolanie združenia ako podané včas oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 C.s.p. a contrario, v rozsahu vyplývajúcom v ust. § 379 a § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie Združenia je dôvodné.

8. Združenie podalo odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie dňa 26.02.2016, t.j. za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku.

9. Odvolací súd prejednáva odvolanie v čase účinnosti zákon č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len "C.s.p."), účinného od 01.07.2016. Podľa § 470 ods. 1, 2 C.s.p ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované.

10. Vychádzajúc z citovaných zákonných ustanovení právne účinky odvolania podaného Združením zostávajú zachované, odvolací súd prejednal toto odvolanie ako prípustné podľa O.s.p. účinného v čase jeho podania (prípustnosť odvolania súd posudzoval podľa O.s.p. v zmysle § 470 ods. 1 C.s.p.) a skúmal (ne)správnosť aplikácie O.s.p. účinného v čase rozhodovania súdu prvej inštancie v prejednávanej veci. Nebolo možné prihliadnuť na námietku žalobcu, že Združenie (ako vedľajší účastník) nebolo oprávnené podať odvolanie, proti uzneseniu o náhrade trov konania, nakoľko týmto uznesením Združeniu bola uložená povinnosť nahradiť trovy konania žalobcovi, teda v tejto časti je účastníkom konania. Podľa záveru odvolacieho súdu tvrdenia žalobcu o nutnosti súhlasu žalovanej s podaným odvolaním by sa mohli vzťahovať iba na výrok vo veci samej, v danom prípade však vec sama nie je predmetom odvolania, bola už právoplatne skončená.

11. Dôvodom pre takýto postup je nevyhnutnosť rešpektovania základných princípov C.s.p. o spravodlivej ochrane porušeniu práv a právom chránených záujmov tak, aby bol naplnený princíp právne istoty vrátane naplnenia legitímnych očakávaní účastníkov odvolacieho konania, ktoré začalo, avšak neskončilo za účinnosti skoršej úpravy procesného práva (čl. 2 ods. 1, 2 C.s.p.) ako aj o potrebe ústavne konformného i euro konformného výkladu noriem z vnútroštátneho práva (čl. 3 ods. 1 C.s.p.).

12. V čase rozhodovania súdu prvej inštancie bol účinný Občiansky súdny poriadok, ktorý upravoval rozhodovanie o trovách konania v ust. § 142 až § 151 a inštitút vedľajšieho účastníctva v ust. § 93.

13. V prejednanom spore súd aplikoval pri rozhodovaní o náhrade trov konania ust. § 142 ods. 2 O.s.p. s prihliadnutím na ust. § 93 ods. 4 O.s.p.

14. V zmysle § 142 ods. 2 O.s.p. ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

15. Podľa § 93 ods. 4 O.s.p. v konaní má vedľajší účastník rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná iba sám za seba.

16. S účinnosťou od 01.07.2016 Civilný sporový poriadok upravuje inštitút intervenienta v ust. § 81 a nasl. Intervenientom môže byť iba ten, kto má právny záujem na výsledku konania, pričom splnenie tejto povinnosti sa vzťahuje aj na právnické osoby, ktorých predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu.

17. S poukazom na vyššie uvedené združenie v čase rozhodovania odvolacieho súdu nemá postavenie intervenienta v zmysle Civilného sporového poriadku a jeho práva, preto nemožno posudzovať podľa ustanovení vzťahujúcich sa na intervenienta.

18. V prejednávanej veci bol predmetom konania nárok žalobcu proti žalovaným, ktorý vznikol zo spotrebiteľskej zmluvy.

19. Vzhľadom na charakter konania v zmysle § 93 ods. 1 O.s.p. vstúpilo do konania popri žalovaných Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS so sídlom v Prešove, Važecká 16, v konaní zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, so sídlom vo Svidníku, Sov. hrdinov 163/66.

20. Z cit. § 93 ods. 4 O.s.p. vyplýva, že vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník. Koná však iba sám za seba. Podstatou vedľajšieho účastníctva je snaha vedľajšieho účastníka všetkými dostupnými procesnými prostriedkami pomôcť strane, na ktorej v konaní vystupuje k výhre v spore. Z tohto dôvodu má v konaní rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník konania. Vedľajšiemu účastníkovi meritórnym rozhodnutím však nebude prisúdené žiadne právo alebo uložená povinnosť, pretože sa nekoná o jeho hmotnoprávnom postavení, a teda nemôže byť zaviazaný rozsudkom vo veci samej. Pojem rovnaké práva a povinnosti sa vzťahuje na procesné práva a povinnosti v dôsledku čoho si vedľajší účastník môže uplatniť právo na náhradu trov konania a zároveň môže byť zaviazaný na náhradu trov konania, avšak podľa názoru odvolacieho súdu len tých trov účastníka ktoré zavinil, alebo ktoré vznikli v príčinnej súvislosti s jeho vstupom do konania. Ostatné trovy konania je dôvodné, aby znášal neúspešný hlavný účastník. Vedľajší účastník nemôže byť spolu s účastníkom, ktorého podporoval, zaviazaný na náhradu trov konania protistrane spoločne a nerozdielne. V predmetnej veci

nejde o nerozlučné spoločenstvo. Uloženie povinnosti žalovanej plniť v prospech žalobcu vo veci samej súdom neznamená prechod plnenia takejto povinnosti na vedľajšieho účastníka. V tomto prípade medzi hlavným a v tom čase vedľajším účastníkom neexistuje taký hmotný právny vzťah, ktorý by odôvodňoval uloženie povinnosti nahradiť trovy konania žalobcu spoločne a nerozdielne.

21. Keďže súd prvej inštancie v danom prípade žalovanú a Združenie (v tom čase vedľajšieho účastníka) zaviazal na náhradu trov konania spoločne a nerozdielne, odvolací súd uznesenie v napadnutej časti podľa § 389 ods. 1 písm. c) a § 391 ods. 1 C.s.p. zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

22. Po vrátení veci bude povinnosťou súdu prvej inštancie posudzovať zodpovednosť združenia za náklady konania samostatne od okamihu ako vstúpilo do konania a na základe jeho úkonov vo vzťahu k výsledku sporu rozhodnúť o jeho prípadnej zodpovednosti za vznik trov konania druhého účastníka.

23. O trovách tohto odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie v súlade s § 396 ods. 3 C.s.p.

24. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).